

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* מקום לידתו ושיבתו ונסיעותיו וטלטוליו *

עצמ... (קבו) פעם אחד נסע למעדותעדיוקע ונתעכב בדרך ולא הגיע על שבת והכרח לשבות בכפר האלאווקיקא סמוך למעדותעדיוקע. כי הסוסים נתגעעו ולא היו יכולים לילך ונתאחר עד שבא סמוך להדלקת נרות ממש לכפר הנ"ל. ואחר כך בשבא לביתו לכאן ספר לפנינו כל המעשה הזאת באריכות גדול.

עצמ ואמר שבעת שהלכו הסוסים סמוך לערב והוא היה רוצה שירוצו במהירות גדול אבל הם לא רצו לילך ואמר שהיה דומה כמו שבורחין בחלום שנדמה להאדם שצריך לברח ואי אפשר לו לברח בשום אופן כידוע בחוש שכן דרך החלום. כך היה לו אז והיה לו צער גדול מאד שלא יבוא לידי חלול שבת חס ושלום. ונדמה לו בשעת נסיעתו כמו שמוליכין את האדם לגיהנם שאז בודאי הפחד גדול עד אין סוף. כן ממש פחד זה היה עליו מחשש חלול שבת חס ושלום.

עצמ ומכלל דבריו הבנתי קצת מלשונו עצם הפחד של האדם בשעה שמוליכין אותו לגיהנם חס ושלום. ואי אפשר לציר זאת בכתב כי כפל דבריו פעמים והפליג מעצם הפחד הגדול והנורא עד אין סוף ואין תכלית שנופל על האדם בעת שמוליכין אותו לגיהנם חס ושלום. וממש פחד זה היה עליו אז מחמת שהיה מתירא שלא יבוא לידי חלול שבת חס ושלום, והמעשה הזאת היתה בחרף קדם שבת שירה ...

ההמשך מעבר לדף

שכלם משרשים וכלולים באותיות התורה שצטרפו כלם לטוב על ידי פנחס בכח משה. (הלכות הוראה - הלכה ה', יב)

לעילוי נשמת

ר' שמעון בן מאיר ז"ל
כ' תמוז - ת.נ.צ.ב.ה.

פנינחם

* מתוך ספר לקוטי הלכות *
וּשְׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֵּפֶה
וְכוּי זְמָרֵי בֶן-סְלוּא ...

בחינת מחלקת קרח ועדתו מתגבר בכל דור, ומתאספים הרבה לחלק על הצדיק האמת העוסק לקרב נפשות ישראל להשם יתברך. וכן תאנות נאוף, שהוא בחינת מעשה זמרי, מתגבר גם כן מאד. והא בהא תליא על ידי מעשה זמרי מתגבר מחלקת קרח, הינו על ידי התגברות תאנות נאוף, פגם הברית, פגם טפי המח, על ידי זה מתגבר המחלקת ביותר על הצדיק האמת.

וכן להפך, שעל ידי המחלקת שעל הצדיק מתגבר מעשה זמרי, רחמנא לצלן. ועל זה התפלל יעקב: "בסדם אל תבא נפשי", הינו במעשה זמרי, יבקלהם אל תחד

בבדי"י הינו במחלקת קרח, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. (הלכות פריה ורביה - הלכה ה', אות ה' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ע"א)

טוב שאו את ראש כל עדת בני ישראל ...

הוסיף לכל אחד מישראל ה' ויוד משמו, לומר: שמי מעיד עליהם, כמו שכתוב (תהלים קכב, ד): שבטי י-ה וכו' (רש"י שם). שיר השירים רבה פ"ד, יב), כי הצדיק בגדל קדשתו בקדשת הברית הוא ממשיך בחינת קדשת הברית על כל אחד מישראל עד שכל המקשרים אליו הם בכלל קדשת הברית בבחינת (ישעיה ס, כא): ועמך כלם צדיקים וכו', כי בכל אחד מישראל יש בחינת קדשת הברית על ידי שנומל כמו ששמעתי ממנו ז"ל (סימן כג), וגם על פי רב נמצאים עוד כמה

נקודות טובות של שמירת הברית אצל כל אחד מישראל, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (סנהדרין לו. שיר השירים רבה פו, ג) על פסוק (שיר השירים ז, ג): סוגה בשושנים, אבל אין פח במעט קדשתו להתגבר כנגד מה שצריך להתגבר כי אם בכח הצדיק האמת שקדוש בקדשת הברית בתכלית הקדשה בשלמות שאין שלמות אחר.

וכל מי שזוכה לבלי לחלק עליו מכל שכן בשזוכה להתקרב אליו ולהקרא על שמו, על ידי זה בכח קדשתו הוא זוכה גם כן לכסופין טובים ולעשות נפשות שהם נקודות טובות ולהגבירם על הנפשות רעות ולצרף אותיות התורה לטוב, על ידי שמתגבר להוציא הכסופין טובים בפיו שעל ידי זה עושה נקודות טובות להאותיות ומצרפם לטוב (ועין בלקוטי מוה"ר א', סימן ל"א).

וזה בחינת שמי מעיד עליהם וכו', כי השם הוא הנפש והחיות כמו שכתוב (בראשית ב, ט): נפש חיה הוא שמו, ועל כן צרף ה' יתברך אותיות י"ה משמו בשם ישראל, להורות שהשם שהוא הנפש של ישראל כלול בשמו הקדוש, ועל כן זהו בודאי עדות גדולה שהם בכלל שומרי הברית שעל ידי זה היקא וזכין לנפשות טובות שהוא בחינת שם הקדשה ששמו יתברך משתף בו.

וזהו (תהלים שם): שבטי י-ה עדות לישראל להודות לשם ה', 'להודות' היקא, הינו בחינת תפלה הודאה, כי עקר העדות הוא תפלה והודאה מה שזוכין ישראל הנקראים על שם משה שהוא בחינת הצדיק האמת זוכין להרבות בתפלה והודאה שנעשים מצורפים טובים על ידי כסופין טובים.

וזה בחינת מה שצוה למנותם או, כי ששים רבוא נפשות ישראל הם כנגד ששים רבוא אותיות התורה, ועל כן אחר מעשה פנחס שקדש השם בשטים, צוה למנותם להורות שהתגבר צדקת הצדיקים שבדור בכח משה רבנו עד שצטרפו כל ששים רבוא אותיות התורה לטוב והם כלם בשלמותם ובמלאותם, שזהו בעצמו בחינת מספר בני ישראל שהם ששים רבוא בשלמות ולא נפקד מהם איש, כי שמו מעיד עליהם

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', יז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

= חדושים (חלק א') =

☞ ... "אגלה לך סוד" המובא בפתק: נראה שמרמז על סוד העבור שעל ידו נמשך קדשת ראש-חדש (עין לקוטי הלכות ראש-חדש ו בהתחלה), וזה שסך האותיות של הפתק עולה ר"ח, רמז על ראש-חדש - התחדשות וכו' (עין שם). וגם עין בלקוטי מוהר"ן סימן ס"ב על ענין התחדשות בהתקרבות לצדיק שצריך כל הזמן לחזור אחורה, להתחיל מחדש, בחינת התענית והשם באחורים (א אל אלק אלקים), עין שם. "קו ירק מחדש חדשים" (משו לקר).

☞ לקוטי תנינא א', י"ב, י"ג, שיניקת התפלה מהריח, ואזי יכול להפיר המפרסמים שהם על-ידי עזות: אמר לאחד, על מפרסם אחד שהוא שקרן, והלה שאל: "הפרתם אותו?" השיב ר' ישראל: "לא, אני הפרתי את האבא שלו והוא היה וכו'..." והלה שאל: "אז איך אתם יודעים?" השיב ר' ישראל: "ברוך-השם, השם נתן לי (חוש) ריח, שאפלו בלי להפיר אני יכול לדעת וכו'..."

☞ אחר שאל: "מה עם פלוני?" והשיב: "אני לא יכול לסבל אותו, הכל פרסום וכבוד, אבל למה לנו לדבר מאחורים? נדבר על עצמנו". וזה אמר לו שעכשו קשה יותר להתקרב מאשר בדורות הקודמים שלא היה בלבול בזה בצדיקים. ור' ישראל אמר לו לזרק החכמות והחקירות.

☞ ר"ח אותיות הפתק גימטריה 'צעטיל' (פתק) עם הכולל. עין בימי מוהר"ן שרבונו אמר על הקצור לקוטי מוהר"ן: "א שיין צעטיל" (פתק יפה), ואולי בגלל זה ר' ישראל הדפיס קצור לקוטי מוהר"ן עם התפלות - תורה ושיירה.

☞ עין בלקוטי הלכות (ארבע פרשיות): חסר וי"ו, שהוא החיות תקון הברית מוכן על 'תמו' (בפתק: 'וסמן יו בתמו') שחסר וי"ו. זכרו תורת משה, שממש פגם הלבנה, ור' ישראל שזכה לזה בשלמות לתקון הברית, שזה היה מטרת הקשר שלו עם ר' ישראל קרדונר, וזה לקבל הפתק בתמו, ענין של תמוז עם וי, זכרו תורת משה, שממנו קיום התורה על-ידי תקון הברית ...

☞ (המשך הסיפור) ... ויש בזה ספור שלם. כי עכוב של רבנו זכרוננו לברכה לא היה דבר ריק בפרט בעת שנסע על שבת שיירה, וכבר היו אנשיו מקבצים שם מכמה עירות והוא היה צריך לומר תורתו הקדוש והנוראה מאד ולעשות ולתקן מה שהיה עושה ומתקן בתורתו הקדושה ועסקו עם אנשיו. ואמר שבכל עת הקבוץ שהוא צריך לומר תורה לפני אנשיו, אזי ממש הרעש והפחד שיש על כלל ישראל בערב יום-כפור לעת ערב בעת שהולכין לבית-הכנסת, ממש פחד ורעש זה נופל עליו באותו השבת או יום-טוב שהוא צריך לומר תורה ברבים.

☞ ואחר הרעש הגדול הזה שכבר היה מוכן לבוא על שבת שיירה בדרבו מכמה שנים ופתאום נתעכב ושבת בכפר הוא ואנשיו שנסעו עמו, ועוד קצת אנשים שכבר באו לקראתו, כלם הכרחו לשבת בכפר הנ"ל. ולא היה להם מה לאכל ולשתות, והכרחו לאכל חלה של דגן ולקדש על החלה. כי לא היה שם בוס לקדש על היין שרף, ואפלו ספין ושום כלי אכילה לא היו להם. והוא זכרוננו לברכה ספר אחר-כך כל סדר השבת שהיה שם באריכות.

☞ אחר שבת נסע למעוועדיוקע, וביום שני היה חמשה עשר בשבט ועשו סעודה וישב אז עם אנשיו ואמר אז התורה שהיה צריך לומר לפניהם. אשרי הזוכה לידע דבר אחד ממה שעבר על רבנו זכרוננו לברכה בכל פעם, כי בכל מארעותיו היו סודות נוראות נפלאות ועצומות מאד ...

עצות ותפילות

תפלה, סח-טט

● ובזכות זה תעורני שאזכה להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה בכל לב ונפש ובמחשבה זכה ונכונה לשמך הגדול לבד באמת, ובלי שום בלבול וערוב הדעת, ובלי שום מחשבות זרות כלל.

● ותשמרני ותצילני מתפלות רעות, ולא יבלבלו התפלות רעות את תפילתי הקדושה. ותתקן ותזכך את תפילתי, ותהיה תפילתי שלמה וסדורה בפי, ויהיו נא אמרי לרצון לפני אדון כל. ותעלה תפילתי לפניך לרצון למעלה למעלה, ותעלה ותנשא להיות כתר לראשך.

● ותמלא כל משאלותי לטובה ברחמים, "האזינה ה' תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלקים ברב חסדך ענני באמת ישעך. יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה'.

● יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה' הללויה: (לקוטי תפילות - מתוך תפילה ע"ד)

בשהדינים חסוֹשֶׁלֹם גוברים על האדם, אין להתפלל בעבורו להפיר שמו שלא יתגברו הדינים יותר חסוֹשֶׁלֹם (ל"מ, סימן קעד).

יש לכל אדם תפלות רעות, כגון מה שאמרו רבותינו ז"ל: גנבא על מחתרתא רחמנא קריא, והם מבבלים בשעומד להתפלל תפלה הראוי להתפלל. והתקן לזה הכנסת אורח תלמיד חכם (שם, סימן רט).

● יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותוכני להכניס אורחים תלמידי חכמים בתוך ביתי, ואזכה לקבלם בכבוד גדול ולכבדם בכל עז ופאר, עד שיעלה לפניך מצוה זו של הכנסת אורחים תלמידי-חכמים באלו הקרבותי תמידיו בסדרך.

משיבת נפש

☞ (עא) על-ידי שהצדיק הגדול יכול להאיר לגדולים במעלה בחינת דרי מעלה ולהודיע להם כי עדין אינם יודעין כלל מגדלתו יתברך. על-ידי-זה בעצמו יכול לקרב הרחוקים והנמוכים מאד ולחזק את לבבם לבל יתיאשו מן הרחמים חסוֹשֶׁלֹם לילה פי ענין השם אתם ועמם כי מלא כל הארץ כבודו: [ועין לקוטי עצות חדש גרים אות יד]

עצות ותפילות